

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงาน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

The Development of English Writing Ability Using Tasks of Undergraduate Students at Kalasin University

กมลพัฒน์ ไชยสงคราม¹

Kamollapat Chaisongkram¹

Received: 4 เมษายน 2564 Revised: 17 พฤษภาคม 2564 Accepted: 21 พฤษภาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงาน และศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการสอนการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 จำนวน 20 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 10101225 ภาษาอังกฤษสำหรับงานเลขานุการและสำนักงาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงาน และแบบวัดเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงาน การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 8 สัปดาห์ๆละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 24.65 คิดเป็นร้อยละ 32.87 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 62.45 คิดเป็นร้อยละ 83.27 เมื่อทดสอบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยพบว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงาน

¹อาจารย์, มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์; Lecturer, Kalasin University, Thailand; e-mail: kamollapat_ch@hotmail.com

งานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 2) นักศึกษามีเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงานอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ: ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ, การเรียนรู้ภาระงาน, เจตคติ

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare the English writing ability using tasks of the English program second-year students before and after the intervention and to study the students' attitudes towards teaching English writing using Tasks. The sample consisted of 20 first-year students of English program at Kalasin University, taking 10101225 English for Secretarial and Office Work in the first semester of the academic year 2019. They were selected by purposive sampling. The design of this research was a one group pretest-posttest design. The research instruments included 8 lesson plans, an English writing ability test, and an attitude questionnaire. The experiment lasted 8 weeks, 3 hours a week, or 24 hours for all. The mean, standard deviation, percentage, and t-test for Dependent Samples were employed to analyze the data. The findings were: 1) the students' pretest and posttest mean scores on English writing ability were 24.65 or 32.87 percent and 62.45 or 83.27 percent respectively. The posttest score was significantly higher than that of the pretest; and 2) the students' attitudes towards teaching English writing ability using tasks was at a very good level.

KEYWORDS: English Writing Ability, Tasks, Attitude

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเจริญในยุคปัจจุบันมีความก้าวหน้าอีกทั้งมีอิทธิพลต่อบทบาทการจัดการเรียนการสอนภาษา อีกทั้งประเทศไทยเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) นั้น ทำให้มีอิทธิพลให้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารเพิ่มขึ้น ดังนั้น สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540: 1-2) ได้กล่าวว่า ภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญและเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย เกือบทุกประเทศในโลกมีการสอนและใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญต่อการศึกษาในระดับสูงทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจาก

ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2564

Vol.9 No.1 January – June 2021

ตำราวิชาการระดับสูงจัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ สำนักงานการอุดมศึกษาได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ตลอดจนเพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาได้ใช้แผนยุทธศาสตร์ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อไป เพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตในอนาคตไปสู่สากล และนำประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ โดยเฉพาะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการประกอบอาชีพ ซึ่งแม้ว่าทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเพียงใด แต่มีสาเหตุหลายประการที่เป็นอุปสรรคทำให้การเขียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากการสอนการเขียนให้กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มักถูกมองข้าม เนื่องจากด้วยความพยายามส่วนใหญ่จะถูกผลักดันให้ผู้เรียนบรรลุศักยภาพในการสื่อสาร ลักษณะสำคัญของการสอนเขียนในปัจจุบันยังคงเน้นการสร้างประโยคเดียวเพื่อฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ เน้นการใช้ตัวอย่างบทเขียนมากำหนดให้ผู้เรียนเขียนตามและหวังว่าผู้เรียนจะทำได้

มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ได้เล็งเห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษา นำไปสู่การพัฒนาการจัดการศึกษาในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2554 โดยจัดให้มีหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบด้วยเนื้อหาสาระทั้งหมด 4 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนในระดับปริญญาตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ รวมถึงการมีความรับผิดชอบตนเองและสังคม ตลอดจนความซาบซึ้งในคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจธรรมชาติของตนเอง ผู้อื่นและสังคม เรียนรู้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเอง มีการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการใช้ชีวิตและแสวงหาความรู้ ปรับตัวเข้ากับสังคมเศรษฐกิจไทยในบริบทของประชาคมอาเซียนและกระแสโลกาภิวัตน์

การเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ Raimes (1987:83-84) ได้แบ่งการเขียนเป็น 7 รูปแบบ ดังนี้ 1. การเขียนแบบอิสระ (Free-writing approach) เป็นการเขียนที่ไม่ยึดรูปแบบของงานและความถูกต้อง (accuracy) ของการใช้ภาษา แต่ต้องการเน้นให้ผู้เขียนเขียนตาม ความรู้เดิมเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว การสอนเขียนวิธีนี้ มีจุดประสงค์เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้เขียนข้อมูลหรือเนื้อหาจนเกิดความคล่องแคล่ว (fluency) มากกว่าการเน้นรูปแบบงานเขียนและความถูกต้องของการใช้ภาษา กิจกรรมการสอนเขียนจึงอยู่ในรูปของการเขียนเช่น การ

เขียนหรือจดบันทึกประจำวัน วิธีการเขียนโดยวิธีนี้ ผู้เขียนต้องเขียนถ่ายทอดความคิดให้มากที่สุด โดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องของหลักไวยากรณ์ (grammar) ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดนี้ มุ่งเน้นการพัฒนาความเชื่อมั่นในการเขียนให้เกิดขึ้นก่อน แล้วจึงค่อยให้ความสำคัญต่อหลักเกณฑ์การเขียนและการใช้ภาษา 2. วิธีการเขียนอนุเจต (paragraph approach) เป็นการเขียนที่เน้นความถูกต้องและรูปแบบที่ชัดเจน โดยให้ใช้ตัวอย่างในการเขียนงาน และเลียนแบบสไตล์การเขียน 3. การสอนเขียนเน้นรูปแบบรูปแบบอนุเจต (Paragraph–Pattern Approach) การสอนเขียนแนวนี้ เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา ตลอดจนการเรียบเรียงเนื้อความ กิจกรรมในรูปแบบนี้รวมถึงการฝึกหาประโยคหลัก (Topic Sentence) และประโยคสนับสนุน (Supporting Sentence) ของเนื้อเรื่อง 4. การเขียนแบบเน้นการสื่อสาร (communicative approach) เป็นการเขียนที่เน้นการสื่อสารที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน 5. แนวการสอนเขียนแบบเน้นการเรียบเรียงไวยากรณ์ และวากยสัมพันธ์ (Grammar Syntax Organization Approach) การสอนองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบประโยคสามารถนำองค์ประกอบที่สำคัญของภาษามารวมกัน แล้วสื่อหรือถ่ายทอดความหมายได้ 6. การสอนเขียนเน้นกระบวนการ (process approach) เป็นการเขียนผ่านการระดมสมอง 7. แนวการสอนเขียนแบบเน้นการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นการสอนที่เน้นการสร้างเนื้อหาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงให้ความสำคัญต่อวัตถุประสงค์ในการเขียนและผู้อ่านมาก กิจกรรมจึงถูกกำหนดในรูปของการกำหนดบทบาทหรือมุ่งเน้นและฝึกให้นักเรียนได้เขียน หรือคำนึงถึงโลกทัศน์และทัศนคติของผู้อ่าน

การสอนเขียนโดยใช้การเรียนรู้ภาระงานภาระงานเป็นวิธีนี้การเรียนรู้ภาษาโดยมีขั้นตอนการฝึกเขียน 1) ภาระงานของ Willis, J. & Willis, D. (1996:56–58) และ Ellis, R. (2003: 244–262) มีการฝึกเขียน 3 ขั้นตอน อันได้แก่ 1) ขั้นก่อนเรียน (pre-task writing) 2) ขั้นระหว่างเรียน (during-task writing) และ 3) ขั้นหลังเรียน (post-task writing) ซึ่งผู้เรียนต้องเข้าใจขั้นตอนในการเขียน โดยแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมการสอนเขียนมีความดึงดูด ช่วยจูงใจ และท้าทายผู้เรียนให้เขียนบรรลุเป็นชิ้นงาน ในขณะที่เขียนงานนั้น ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ และเน้นเรื่องความหมายมากกว่าความถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำงานเป็นระบบ รู้วิธีแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และสามารถทำให้ผู้เรียนพูดและเขียนได้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ซึ่งเป็นการนำความรู้ที่ได้เรียนแล้วมาเพิ่มพูนด้วยการฝึกใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเขียน อีกทั้งมีการฝึกการแก้ปัญหา

ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรายวิชา 10101225 ภาษาอังกฤษเพื่อสำนักงานและเลขานุการ ในส่วนการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์อยู่ใน

ระดับที่ต่ำ ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของมหาวิทยาลัย คือร้อยละ 70 (กลุ่มงานวิชาการ และงานทะเบียน. มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, 2561) ผู้เรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเขียน ผู้เรียนขาดความสนใจ แม้จะเห็นประโยชน์และความสำคัญของภาษา แต่ผู้เรียนไม่สามารถเขียน ประโยคภาษาอังกฤษได้ดีตลอดจนไม่สามารถเลือกใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์ได้ ถูกต้อง อีกทั้งการเรียบเรียงลำดับความคิดด้านการเขียนประโยคยังสับสน ทำให้ไม่สามารถเขียน ตามแนวคิดของตนเองได้ เกิดความท้อถอยและคิดว่าการเขียนเป็นสิ่งที่ยาก ประกอบกับนักศึกษา ในห้องเรียนมีจำนวนมากทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลากหลาย และวิธีการสอน แบบบรรยายนั้นคร่ำครึมีบทบาทมากกว่าผู้เรียน

การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษโดยการศึกษาจากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน และศึกษาถึงความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ภาระงานและอรรถฐาน ผู้ ศึกษาค้นคว้าได้เล็งเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ภาระงานและอรรถฐาน เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถ พัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงสนใจศึกษาเรื่อง วิธีการจัดการเรียนรู้ภาระงานและอรรถฐาน โดยนำ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของ การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงาน Willis, J. & Willis, D. (1996:56-58) และ Ellis, R. (2003: 244-262) มาปรับใช้โดยทดลองกับนักศึกษาสาขาวิชา ภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 เนื่องจากเป็นรายวิชาที่อยู่ในระหว่างการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2562

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ ภาระงานของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาระงาน ของนักศึกษาสาขาวิชา ภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2

สมมุติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงาน จะช่วย พัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ระหว่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ และได้ทราบถึงเจตคติของ นักศึกษาหลังได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงานอยู่ในระดับใด การศึกษา

ค้นคว้าหาคำตอบดังกล่าวจะเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ อีกแนวทางหนึ่ง ซึ่งจะได้นำผลการศึกษาในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนกับ นักศึกษาที่เรียนรายวิชา 10101225 ภาษาอังกฤษเพื่อสำนักงานและเลขานุการ

ขอบเขตของการวิจัย

ประเภทของการวิจัย

การวิจัยเชิงทดลอง (experimental research)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 10101225 ภาษาอังกฤษเพื่อสำนักงานและเลขานุการ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้การสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงาน จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง ซึ่งได้ผ่านการตรวจแก้ไข ทดลองใช้และปรับปรุงแล้ว ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 1.00 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัยที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถด้านการเขียนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เกณฑ์การประเมินของ (Cohen, 1998: 89) มีทั้งหมด 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดเรื่องเนื้อหา ด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ และด้านกลวิธีการเขียน ข้อสอบ จำนวน 2 ข้อ 50 คะแนน ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญมาแล้วได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 1.00 และ 3) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบภาระงาน เป็นแบบวัดเจตคติ จำนวน 20 ข้อ มี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ผ่านการตรวจแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญมาแล้วได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงานที่กำหนดมาให้ ความยาว 150 – 180 คำ จำนวน 2 ข้อ

ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2564

Vol.9 No.1 January – June 2021

คะแนน 60 คะแนน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 2) ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทดลองสอน นักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 แผนๆ ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง 3) ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน ความยาว 150 – 180 คำ จำนวน 2 ข้อ ให้คะแนน 60 คะแนน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง และ 4) วัดเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงานของนักศึกษาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ด้วยแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามแบบวัดมาตราส่วนแบบประเมินค่า (Likert) ทำการตรวจ และแปลค่าคะแนนวัดเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงานแล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อใช้ในการสรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงานของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนจากกลุ่มตัวอย่าง และคะแนนจากแบบวัดเจตคติที่มีต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงาน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับข้อมูลทางสังคมศาสตร์ และ 2) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงานโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาแปลผลตามเกณฑ์การแปลผลการวัดเจตคติ

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงาน

	Pretest	Posttest
ค่าเฉลี่ย	24.65	62.45
S.D.	5.76	7.42
ร้อยละ	32.87	83.27

จากตารางที่ 1 สรุปได้ว่า ผลการศึกษาคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้ภาระงานของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 จำนวน 20 คน มีคะแนน

เฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 24.65 คิดเป็นร้อยละ 32.87 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 62.45 คิดเป็นร้อยละ 83.27

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่ากระบวนการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงาน นักศึกษามีความประทับใจในการจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษกระตือรือร้นในการทำงาน ร่วมกันเป็นกลุ่ม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่มเป็นอย่างดี และมีความพึงพอใจในระดับที่ต่อกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้จัดขึ้น นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการเขียน ภาษาอังกฤษที่ดี จากผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการสอนเขียน ภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงาน ความรู้ที่ได้ไปพัฒนาทักษะด้านการเขียนประเภทอื่นๆ และยังส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนในระดับที่สูงยิ่งขึ้นไป

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงานของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ผลการศึกษานำมาอภิปรายผลเป็นประเด็นต่างๆตามลำดับ ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชา ภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 จำนวน 20 คน มีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 24.65 คิดเป็นร้อยละ 32.87 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 62.45 คิดเป็นร้อยละ 83.27 เมื่อทดสอบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยของคะแนน ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษาหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 และจากคะแนนสอบก่อนเรียนของนักศึกษา นั้นแสดงให้เห็นว่าความสามารถด้านการเขียนของนักศึกษาก่อนทำการวิจัยอยู่ในระดับต่ำ แต่หลังจากที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงานทำให้นักศึกษา สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ดีและถูกต้องมากยิ่งขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้วิจัยได้ทำการทดลอง ตามขั้นตอนที่ถูกต้องและชัดเจนและได้ทำการสอนจากไวยากรณ์ โครงสร้างและบทความ ตัวอย่าง รวมถึงคำศัพท์และเนื้อหาที่ผู้สอนนำมาใช้เป็นเนื้อหาที่สอดคล้องและเกี่ยวข้องกับผู้เรียน สามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้ นักศึกษาได้ทำงานเป็น คู่และกลุ่มทำให้เกิดการระดม ความคิดในการที่จะเขียนถ่ายทอดเรื่องราวอย่างมีขั้นตอนตามการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วยขั้น 3

ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนเรียน 1. (pre-task writing) 2. ขั้นระหว่างเรียน (during-task writing) และ 3. ขั้นหลังเรียน (post-task writing) ทำให้นักศึกษาได้ช่วยกันในการเรียบเรียงประโยคข้อมูล รวมถึงเชื่อมโยงประโยคให้ถูกต้อง สอดคล้องกับแนวคิดของ Raimes (1983) ที่กล่าวว่าการเรียนแบบร่วมมือกันเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเขียนและเป็นการส่งเสริมความสามารถของนักศึกษาที่เก่งและอ่อนได้รับการพัฒนาไปพร้อมๆ กัน ตรงกับ Taylor (1990) กล่าวไว้ว่า ทักษะการเขียนเป็นกระบวนการหรือระบบด้านความคิด ซึ่งเป็นกระบวนการค้นหาแนวคิดใหม่เชิงสร้างสรรค์ (Discovery Creative Procedure) ซึ่งเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อแสวงหาความรู้เดิมที่มีอยู่ ดังนั้น ทักษะการเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการค้นหาความหมายจากประสบการณ์ของผู้เขียน เพื่อที่จะนำสิ่งเหล่านี้มาเสนอหรือถ่ายทอดให้กับผู้อ่าน

นอกจากนี้ยัง ได้มีการร่วมกันตรวจและประเมินงานเขียนของทั้งเพื่อนภายในกลุ่มและภายนอกกลุ่มในการหา ข้อผิดพลาดและร่วมกันแก้ไขปัญหาค้นหาข้อผิดพลาดนั้น ทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในตนเองและเกิดความภูมิใจในการมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่มซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ Fotos & Ellis (1991: 605-625) และ Murphy (2003: 352-359) สำหรับขั้นหลัง ปฏิบัติงาน นักศึกษาได้ร่วมกันฝึกวิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้ภาษา รูปแบบภาษาและ โครงสร้างภาษา โดยมีอาจารย์เป็นผู้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อผิดพลาดทางการเขียนของ นักเรียนแต่ละกลุ่มและ เสนอแนะรูปแบบทางภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้ ยังมีขั้นการ ฝึกหัดใช้ภาษาโดยให้นักศึกษา ปฏิบัติงานย่อยในกลุ่มช่วยกันฝึกเขียนข้อความและประโยคให้ ถูกต้อง กิจกรรมหลักของการวิจัย ครั้งนี้เป็นการเน้นกิจกรรมด้านการเขียนซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ Johnson & Morrow (1981: 60-61) ในการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ใช้ ความรู้ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ ในรูปแบบของการแสดงความคิดเห็นหรือ ระดมสมองหรือทำงานเป็นกลุ่ม การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ภาระงาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมี พัฒนาการทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เข้าใจถึงกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ รูปแบบการใช้ภาษา และ โครงสร้าง ก่อให้เกิดความมั่นใจ มีทักษะทางสังคมปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เกิดการคิดวิเคราะห์แก้ไข ปัญหา กิจกรรมมีความสนุกสนาน สร้างความท้าทาย ซึ่งส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนทักษะ ด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีศักยภาพได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นักศึกษาที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงานมีคะแนนเฉลี่ย เจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ภาระงานอยู่ในระดับดี 4.79 เหตุที่เป็น เช่นนี้เพราะว่า นักศึกษาได้ฝึกด้วยตัวเองจริง ตามลำดับขั้นตอนและถือกว่าเป็นกิจกรรมการ เรียนรู้ที่น่าสนใจแปลกใหม่และท้าทายผู้เรียนรวมถึงได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มทำให้ผู้เรียน

เกิดแรงจูงใจมีความมั่นใจในการทำกิจกรรมมากขึ้น นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากกิจกรรมการเขียนนี้ไปประยุกต์ใช้กับกิจกรรมงานเขียนประเภทอื่นๆได้ ที่มีรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกเขียนภาษาตามสถานการณ์ต่างๆให้เกิดความ คล่องแคล่ว ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของ Cameron (2001: 31) เสนอหลักการในการจัดการเรียนรู้ที่ภาระงานในห้องเรียนสำหรับผู้เรียน ไว้ว่าภาระงานควรมีความชัดเจน เข้าใจง่าย และมีเอกภาพสำหรับผู้เรียนในเรื่องหัวข้อกิจกรรมหรือผลงาน และควรใช้ภาษาที่เน้นการสื่อ ความหมายและจุดมุ่งหมายสำหรับผู้เรียนในการงานๆอีกทั้งควรมีเป้าหมายในการเรียนภาษาที่ชัดเจน และควรมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดตลอดจนส่งเสริมความสนใจและความกระตือรือร้นของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ภาระงานเป็นการสอนพัฒนาทักษะการเขียนที่ช่วยพัฒนาความสามารถทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ การเรียนในระดับอื่นๆที่สูงขึ้นไป ควรปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน สถานการณ์ปัจจุบัน และความสนใจของผู้เรียน

1.2 การสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงาน เป็นการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ที่เน้นการเขียนคำศัพท์ ประโยค ข้อความ โครงสร้าง รวมถึงการเขียนเครื่องหมายวรรคตอนให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์หลักไวยากรณ์ภาษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถด้านอื่นๆร่วมกัน เช่น ทักษะการอ่านและการเขียน เนื่องจากทักษะดังกล่าวเป็นทักษะที่สัมพันธ์กัน

2.2 ควรทำการวิจัยแบบบูรณาการและนำจัดวิธี กิจกรรม กระบวนการการสอนเขียนภาระงานในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เนื่องจากการวิจัยและกิจกรรดังกล่าวสามารถพัฒนาทักษะการเรียนภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและ เขียน

เอกสารอ้างอิง

- มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์. (2561). รายงานผลการจัดการเรียนการสอนคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์.
- สุมิตรา อังวัฒณกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cameron, L. (2001). *Teaching languages to young learners*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Cohen, A.D. (1998). *Strategies in Learning and Using a Second Language*. Essex, U.K.: Longman.
- Ellis, R. (2003) *Task-based Language Learning and Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Fotos, S., and R. Ellis. (1991). Communicating about Grammar: A Task-Based Approach. *TESOL Quarterly*, 25: 605–28.
- Johnson, K., & Morrow, M. (1982). *Communication in the classroom*. London: Longman Group.
- Likert, R. A. (1932). Technique for the Measurement of Attitude. *Archives Psychological*, 3(1), pp. 42–48.
- Murphy, J. (2003). Task-based learning: the interaction between tasks and learners. *ELT Journal*, 57(4), 352–360.
- Olshtain, E. (1991). *Functional tasks for mastering the mechanics of writing and going just beyond*. In M.Celce–Murcia (Ed.), *Teaching English a second or foreign language*, 235–244. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- Raimes, A. (1983). *Techniques in Teaching Writing*. New York: Oxford University Press.
- Raimes, A. (1987). *Techniques in Teaching Writing*. Oxford: Oxford University Press.
- Taylor, B. P. (1990). *Content and Writing Form : A Two Wat Street*. Newberry: House Publishers.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. London: Longman.
- Willis, J., Willis, D. (1996). *Challenge and Change in Language Teaching*. Oxford: The Bath Press.